

Preek ds. J. Linandi, GKIN regio RW/DH, Den Haag, 29 september 2024 (tevens OLE)
(Jongerendienst).

“Hoe herken ik Gods stem in mijn leven?/ Bagaimana saya mengenali suara Allah dalam hidup saya?”

I Samuel 3:1-10

Geliefde gemeente. Stel u eens voor: een stad geteisterd door criminaliteit, waar de burgers hun hoop vestigen op de politie. De politiechef, een onverschrokken leider, wordt door zijn collega's en de gemeenschap geprezen als een held, een symbool van gerechtigheid. Maar na verloop van tijd komt er een schokkende waarheid aan het licht: deze hoofdagent, die gezien werd als de beschermer van de stad, blijkt in werkelijkheid de grootste vijand te zijn. In plaats van misdaad te bestrijden, is hij een sleutelfiguur in de onderwereld, en gebruikt hij zijn macht om zichzelf te verrijken en zijn criminele bondgenoten te beschermen. Dit klinkt als een verhaal uit een spannende film, maar het kan ook de harde realiteit zijn. Soms verwachten we licht op bepaalde plekken, en ontdekken we dat het daar juist donker is.

In I Samuel 3 lezen we over een soortgelijke situatie, waarin het heiligdom in Silo zich in een donkere tijd bevindt. Het volk Israël was vanuit Egypte het beloofde land binnengetrokken en had zich daar gevestigd, maar er was nog geen koning. Elke keer was er een rechter, die het land een poosje leidde. Er was ook geen hoofdstad; Jeruzalem was nog niet veroverd, die was nog in handen van de Kanaänieten.

Silo, 30 kilometer ten noorden van Jeruzalem, was het geestelijke centrum van het volk. In Silo stond de tabernakel, een heilige tent, waarin de ark van God, de heilige verbondskist, was geplaatst. In de ark lagen de twee stenen tafelen met de Tien Geboden. Rondom die heilige tent was in die tijd een stenen muur gebouwd, met enkele gebouwen voor de priesters en de Levieten.

Eli was de hogepriester, maar zijn zonen, Hofni en Pinechas, maakten er een puinhoop van. Ze misbruikten hun positie om zichzelf te verrijken en betrokken zelfs prostituees bij de tempel, een heidense praktijk die de tempel ontheiligde. Eli kreeg van God een ernstige waarschuwing (I Samuel 2:27-36), maar hij deed niets om de situatie te veranderen. Eli was vooral slap. En

Jemaat yang terkasih. Bayangkanlah sebuah kota yang dilanda arus kejahatan, dimana penduduknya menaruh harapan pada polisi. Sebagai pemimpin yang tak kenal takut, kepala polisi dipuji rekan-rekannya dan masyarakat sebagai pahlawan, simbol dari keadilan. Namun seiring berjalannya waktu, terungkaplah sebuah fakta yang mengejutkan. Kepala polisi yang dianggap pelindung kota, ternyata adalah musuh kota yang terbesar. Alih-alih memerangi kejahatan, dia malah menjadi bos mafia. Ia menggunakan kekuasaannya untuk memperkaya diri dan melindungi kelompok kriminalnya. Ini terdengar seperti cerita dari film yang menegangkan, namun ini bisa saja menjadi kenyataan pahit. Terkadang kita mengharapkan ‘terang’ di tempat tertentu, namun kenyataannya justru di situ begitu ‘gelap’.

Di I Samuel 3 kita membaca situasi serupa, di mana bait Allah di Silo berada dalam masa kegelapan. Dari perbudakan di Mesir, bangsa Israel telah memasuki tanah perjanjian. Namun mereka belum mempunyai raja. Pemimpin mereka adalah para hakim. Mereka juga belum mempunyai ibukota, karena Yerusalem belum mereka rebut dan masih ada di tangan orang Kanaan.

Silo yang terletak 30 km sebelah Utara Yerusalem adalah pusat kerohanian Israel saat itu. Tabernakel (Kemah Suci) ditaruh di Silo. Di Kemah Suci itu ada tabut Allah yang berisi dua loh batu bertuliskan 10 perintah Allah. Kemah Suci pada waktu itu telah dikelilingi tembok beserta beberapa bangunan untuk para imam dan orang-orang Lewi.

Eli adalah imam besar, namun kedua putranya, Hofni dan Pinechas, melakukan kekejian di mata Tuhan. Mereka menyalahgunakan posisi untuk memperkaya diri. Bahkan mereka melakukan praktek kafir dengan melibatkan para pelacur di bait Allah. Mereka menajiskan bait Allah. Eli mendapat peringatan keras dari Allah (I Sam. 2:27-36), namun dia tidak melakukan apapun

intussen werd Gods naam steeds meer onteerd. Wat hier gebeurt, daar zijn geen woorden voor. De geestelijke leiders waren corrupt en het volk gehoorzaamde Gods wet niet. In Richteren 17:6 staat: *'In die tijd deed iedereen wat goed was in zijn eigen ogen'*. Wat een donkere tijd was het! In het heiligdom, waar men licht zou verwachten, bleek het erg donker te zijn.

En toch, te midden van het donker, te midden van de geestelijke armoede, gebeurt er iets bijzonders. In het tempelcomplex is op een dag een vrouw gekomen, Hanna, die in de tempel gebeden en gesmeekt heeft om een kind. Eli gaf haar namens God de belofte dat haar gebed verhoord zou worden. En zo is ze teruggekomen met haar zoon, Samuël. Ze zei: *"Om deze zoon heb ik gebeden, en de HEER heeft mij gegeven waar ik om heb gevraagd. Nu geef ik hem op mijn beurt aan de HEER, voor alle dagen die hem gegeven zijn"* (I Sam. 1:27-28). Zo kwam de jonge Samuël in dienst van Eli, en elk jaar bracht zijn moeder nieuwe kleren voor hem mee. Hoe oud is Samuël nu, hier in hoofdstuk 3? Het Hebreeuwse woord voor 'jongen' dat hier wordt gebruikt, kan zowel verwijzen naar een tiener als naar een jonge man van ongeveer twintig jaar.

In vers 1 lezen we: *"De jonge Samuël diende dus de Heer onder de hoede van Eli..."* Vindt u dit niet opmerkelijk? Je zou zeggen: daar in Silo, dat was toch een puinhoop! Hoe kun je daar de Heer dienen? Hadden Hanna en haar man Elkana niet beter kunnen kiezen om Samuel thuis te houden, bijvoorbeeld door een eigen huissamenkomst te beginnen? Ver weg van dat zondige Silo! Maar dat deden ze niet. Ze brachten hun zoon naar het heiligdom van God, omdat ze wisten dat dit, ondanks de gebreken, nog steeds de plek was waar God aanwezig was. God bleef actief met Zijn plan en Zijn plan faalde niet.

God geeft de oude priester Eli, ondanks zijn falen als vader, een nieuwe kans om een jonge dienaar van de Heer te begeleiden. Wat hij niet kon doen voor zijn eigen zonen, kan hij nu voor Samuël doen.

In vers 2 lezen we: *"Op zekere nacht lag Eli op zijn slaappleats. Zijn ogen waren dof geworden,*

om te kijken naar de keuzes die hij maakte. Eli werd blind. Sementara itu nama Tuhan semakin ternoda. Sungguh memprihatinkan. Pemimpin rohani korup dan umat tidak mematuhi hukum Allah. Di Hakim 17:6 tertulis: *'Pada zaman itu... setiap orang berbuat apa yang benar menurut pandangannya sendiri.'* Sungguh masa yang kelam! Di tempat kudus yang seharusnya terang, justru gelap gulita.

Namun di tengah kegelapan dan kemiskinan rohani, terjadilah sesuatu yang istimewa. Pada suatu hari datanglah seorang perempuan bernama Hana ke bait Allah. Ia berdoa dan memohon agar dikaruniai anak. Imam Eli mengatakan bahwa Tuhan akan mengabulkan doanya. Terjadilah demikian. Suatu hari Hana kembali ke bait Allah dengan membawa seorang anak laki-laki. Ia berkata: *"Untuk mendapat anak inilah aku berdoa, dan TUHAN telah memberikan kepadaku, apa yang kuminta dari pada-Nya. Maka akupun menyerahkannya kepada TUHAN; seumur hidup terserahlah ia kiranya kepada TUHAN."* (I Sam. 1:27-28). Demikianlah Samuel muda menjadi pelayan Eli, dan setiap tahunnya ibunya membawa pakaian baru untuknya. Berapa umur Samuel di pasal 3? Kata Ibrani untuk 'anak laki-laki' di sini bisa menunjuk kepada remaja atau pemuda berusia 20 tahun.

Di ayat 1 kita membaca: *'Samuel yang muda itu menjadi pelayan TUHAN di bawah pengawasan Eli...'* Apakah ini tidak aneh? Bukankah Silo seperti kapal pecah. Bagaimana bisa melayani Tuhan di sana? Bukankah lebih baik Hana dan Elkana suaminya membiarkan Samuel tetap di rumah, misalnya dengan memulai sendiri Persekutuan Rumah tangga yang jauh dari Silo yang penuh dosa? Tidak. Itu tidak mereka lakukan. Mereka membawa putra mereka ke tempat kudus Allah, karena mereka tahu bahwa meskipun banyak kekurangan, Bait Suci di Silo tetaplah tempat di mana Allah hadir. Allah tetap aktif bekerja dan rencanaNya tidak akan gagal.

Allah memberi kesempatan baru kepada Eli untuk membimbing seorang hamba Tuhan yang masih muda, meskipun ia gagal sebagai ayah. Apa yang tidak dapat ia lakukan untuk putra-putranya, kini dapat ia lakukan untuk Samuel.

Di ayat 2 kita membaca: *'Pada suatu malam, Eli yang sudah sangat tua dan hampir buta itu,*

hij kon bijna niet meer zien." Vervolgens staat er: "**De godslamp was nog niet gedoofd.**" Deze lamp, de menora, de zevenarmige kandelaar, moest de hele nacht blijven branden (Exodus 27:21), dus dit speelde zich af net voor zonsopgang.

Deze zin heeft ook een symbolische betekenis: in het donker van die tijd, waarin bijna geen woord van God klonk, brandde de lamp van God nog steeds. Dit is een zin vol hoop! **Te midden van de donkere tijd is er een jongen, Samuël, die aan God is gewijd en die als lichtpunt dient voor de omgeving.**

En die jongen hoort een stem in de nacht. Een stem die hem persoonlijk bij naam roept: 'Samuël!' Hij schrikt wakker en loopt snel naar Eli, maar die beseft niet wat er aan de hand is. Pas de derde keer heeft Eli het in de gaten: dit is de stem van God! 'Als je weer die stem hoort, zeg dan: *'Spreek, HEER, uw dienaar luistert.'*

Wat hier gebeurt, is indrukwekkend. Israël was ver van God afgedwaald, en de dienst aan God was een puinhoop geworden. Maar in diezelfde donkere tijd was er een vrouw die bad, een kind

sedang tidur di kamarnya'. (BIS). '**Lampu rumah Allah belum lagi padam.**' Lampu ini yang disebut Menorah adalah Kaki Dian bercabang tujuh yang harus menyala sepanjang malam (Keluaran 27:21), jadi ini terjadi sebelum matahari terbit.

Kalimat ini juga punya makna simbolis: di tengah kegelapan zaman itu, di mana firman Tuhan jarang, lampu Tuhan masih menyala. Suatu kalimat penuh pengharapan! **Di tengah masa yang kelam, ada seorang anak laki-laki bernama Samuel yang dikomitmenkan kepada Tuhan dan menjadi secerah cahaya bagi lingkungannya.**

Anak laki-laki itu mendengar suara di malam hari, yang memanggilnya dengan namanya secara pribadi: 'Samuel!' Ia bangun terkejut dan berjalan cepat ke Eli, namun Eli tidak tahu apa yang terjadi. Baru setelah tiga kali, Eli menyadari bahwa ini suara Allah! 'Kalau kamu mendengar suara itu lagi, katakan: *'Berbicaralah, TUHAN, sebab hamba-Mu ini mendengar.'*

Apa yang terjadi di sini sungguh mengesankan. Israel hidup jauh dari Tuhan. Pelayanan kepada Tuhan seperti kapal pecah. Namun di masa kelam itu ada seorang perempuan yang berdoa, ada

dat aan God werd gewijd, en **door die jongen maakte God een nieuw begin**. Het is alsof God zegt: 'Die huidige generatie priesters, daar kan Ik niets meer mee! Ik ga ze wegdoen!' Dat is ook de boodschap die Samuël te horen krijgt en die hij moet doorgeven aan Eli. Een afschuwelijke boodschap! Het kwaad is zó groot in de ogen van God, hier is geen weg terug meer. Maar... toch gaat God verder! God is bezig een belangrijke dienaar voor Zijn volk te doen opstaan. Een integere persoon die een belangrijke rol zal spelen als profeet in deze overgangstijd tussen de periode van de rechters en de instelling van het koningschap. God roept een jonge generatie, een tiener (of een jonge man). En via deze jongere gaat God opnieuw spreken. Via de jonge Samuel maakt God een nieuw begin. Daarom roept Hij Samuel die nacht.

Vandaag is deze dienst een jongerendienst. Over jongeren gesproken, denk ik aan een beroemde uitspraak van Soekarno, de eerste Indonesische president: 'Geef mij tien jongeren en ik zal de wereld schudden...'. Wat een krachtige uitspraak. Het is inderdaad waar. Zeker voor Indonesië, toen in de beginperiode van de onafhankelijkheid, een tijd van opbouw en ontwikkeling. Jongeren zijn van vitaal belang voor het voortbestaan en de ontwikkeling van een land. Jongeren zijn de motor van maatschappelijke verandering. Dit geldt natuurlijk ook voor de kerk.

Wil je verandering brengen, dan moet je allereerst van binnenuit veranderd worden. Je wordt van binnen veranderd als je God kent en herkent in je leven. Weet dat God zoveel van je houdt dat Hij Zijn Zoon Jezus gezonden heeft naar deze wereld om je te redden van de macht van de zonde, zodat je vrij mag leven als Gods

seorang anak yang dikomitmenkan bagi Allah, dan **melalui anak lelaki itu Allah membuat permulaan baru!** Seolah Allah berkata: 'Aku tidak mau lagi berurusan dengan generasi imam yang ada sekarang! Aku akan menyingkirkan mereka!' Itu juga pesan yang menakutkan yang harus Samuel sampaikan kepada Eli. Allah akan menghukum kejahatan yang besar di mataNya itu. Namun ... Allah tetap melanjutkan karyaNya. Allah akan membangkitkan seorang hambaNya yang akan memimpin umatNya. Seorang yang berintegritas yang akan berperan penting sebagai nabi di zaman peralihan antara hakim-hakim dan munculnya kerajaan Israel. Allah memanggil generasi muda, seorang remaja (pemuda). Melalui anak muda ini Allah akan berbicara kembali. Melalui Samuel yang masih muda ini Allah membuat permulaan baru. Itulah sebabnya Ia memanggil Samuel malam itu.

Kebaktian kita hari ini adalah kebaktian pemuda. Berbicara mengenai generasi muda, saya teringat akan sebuah pernyataan terkenal dari presiden pertama Indonesia Soekarno: "Beri saya sepuluh pemuda, dan saya akan mengguncangkan dunia." Pernyataan ini sangat kuat, dan memang benar adanya. Pada masa awal kemerdekaan, Indonesia berada dalam masa pembangunan, dan pemuda memiliki peran penting dalam kelangsungan hidup serta pembangunan bangsa. Kaum muda menjadi kekuatan pendorong perubahan sosial. Hal ini tentu juga berlaku bagi gereja.

Jika engkau ingin membawa perubahan, engkau harus terlebih dahulu diubah dari dalam. Perubahan sejati terjadi ketika engkau mengenal dan mengakui Tuhan dalam hidupmu. Ketahuilah bahwa Allah sangat mengasihimu, sehingga Dia mengirimkan Putra-Nya, Yesus, ke dunia ini untuk menyelamatkanmu dari kuasa dosa, agar

kind. De Here Jezus roept je om Hem te volgen en te dienen.

Hoe herkende Samuël Gods stem? In zijn leven was er iemand die dag en nacht voor hem bad, zijn moeder Hanna. **Elk kind, elk tieners, elk jongere heeft biddende ouders nodig.** Het is de roeping van ouders om hun kinderen van jongs af aan te leren Gods stem te herkennen. Daarvoor moeten zij zelf ook een persoonlijke relatie met God hebben.

Merkt u ook op dat in de begeleiding van de jonge generatie een driehoekige relatie plaatsvindt: Hanna, Eli, en Samuel (ouders, kerk en de jongere). **Zoals Eli een rol speelde in Samuëls geloofsgroei, zo speelt de kerk een rol in de geestelijke groei van jongeren.** Mooi dat er binnenkort een jongerencommissie gevormd zal worden in GKIN regio Rijswijk/ Den Haag, waar de jongeren die in Nederland geboren en getogen zijn en de Indonesische studenten in Nederland samen vertegenwoordigd worden.

Samuël is jong, maar dat maakt hem niet minder belangrijk in Gods ogen. Jong zijn is geen blokkade voor God. God roept jonge mensen omdat Hij weet dat ze openstaan om te leren en Hem te dienen. Jij bent misschien jong, maar dat betekent niet dat God niet door jou heen kan werken. God wil je gebruiken als een licht op de plek waar je bent.

Door Jezus Christus blijft God mensen roepen, jong en oud. In Openbaring 3:20 zegt Jezus: *"Ik sta voor de deur en klopt aan. Als iemand mijn stem hoort en de deur opent, zal ik binnenkomen, en we zullen samen eten..."* Hij roept ons, ook vandaag!

Waarom spreekt God in de nacht? Misschien omdat we overdag te druk zijn. Er zijn te veel stemmen die ons bezighouden, zowel van buitenaf als van binnenuit. Te veel afleidingen. Te veel herrie en lawaai. Te veel prikkels. Het probleem is niet dat God niet spreekt, maar dat wij niet luisteren. God spreekt nog steeds, maar we moeten afgestemd zijn op Zijn stem. Dit kan alleen als we ons laten leiden door de Heilige Geest. Ben jij afgestemd op God?

engkau hidup bebas sebagai anak Allah. Tuhan Yesus memanggilmu untuk mengikuti dan melayani-Nya.

Bagaimana Samuel mengenali suara Tuhan? Dalam hidupnya ada seseorang yang terus mendoakannya. Itulah Hana, ibunya. **Tiap anak, remaja, pemuda membutuhkan orangtua yang mendoakannya.** Panggilan orang tua adalah untuk mengajar anak sejak dini mengenali suara Tuhan, dan untuk itu, mereka juga harus memiliki hubungan pribadi dengan Tuhan.

Penting untuk diingat bahwa ada hubungan segitiga dalam pembinaan generasi muda: Hana, Eli, Samuel (Orangtua, gereja, remaja-pemuda). **Sama seperti Eli berperan dalam pertumbuhan iman Samuel, gereja juga berperan dalam pertumbuhan rohani kaum muda.** Kita bersyukur bahwa Komisi Pemuda di GKIN regio Rijswijk/Den Haag akan segera dibentuk, yang akan diwakili baik generasi muda yang lahir dan besar di Belanda maupun pelajar Indonesia di Belanda.

Samuel masih muda, namun ini tidak membuatnya rendah di mata Tuhan. Usia muda bukan halangan bagi Tuhan. Tuhan memanggil orang-orang muda karena Dia tahu mereka terbuka untuk belajar dan melayani-Nya. Saudara mungkin masih muda, tetapi itu tidak berarti Tuhan tidak bisa bekerja melaluimu. Tuhan ingin memakaimu sebagai terang di mana pun engkau berada.

Melalui Yesus, Allah terus memanggil manusia, tua dan muda. Yesus berkata di Wahyu 3:20: *'Lihat, Aku berdiri di muka pintu dan mengetok; jikalau ada orang yang mendengar suara-Ku dan membukakan pintu, Aku akan masuk mendapatkannya dan Aku makan bersama-sama dengan dia ...'* Ia memanggil kita, juga saat ini!

Mengapa Allah berbicara di malam hari? Mungkin karena kita terlalu sibuk sepanjang hari. Ada begitu banyak suara yang mengambil perhatian kita, baik suara dari luar maupun dari dalam. Ada banyak gangguan dan kebisingan. Masalahnya bukan Tuhan tidak berbicara, tetapi kita tidak mendengarkan. Kita hanya akan mendengar suara Tuhan kalau kita menyetelkan diri dengan suaraNya. Apakah anda menyetelkan diri dengan suara Tuhan?

Toen ik klein was, hadden we thuis een radio. Ik vond het heerlijk om naar de radio te luisteren. Soms belde ik van tevoren naar het radiostation om een verzoeknummer aan te vragen. Af en toe was er ook een quiz op de radio waarbij je een prijs kon winnen. Ik luisterde graag in mijn slaapkamer, maar het was niet altijd makkelijk om een goede ontvangst te krijgen. Ik moest de juiste zender vinden door aan het knopje te draaien, de antenne helemaal uit te trekken, en soms werkte het het beste als ik de antenne met mijn hand vasthield.

Geliefde gemeente, op dezelfde manier moeten wij leren luisteren naar de stem van God. Het vraagt om gerichtheid, afstemming en de juiste richting. Om Gods stem te herkennen, vooral in de nacht van deze wereld, is het belangrijk dat we onze oren, ogen, en gedachten op Hem richten. Dat we ons leven laten leiden door de Heilige Geest en dicht bij de Bijbel, Gods Woord, blijven. Hoe herken ik Gods stem in mijn leven? Door de geloofsantenne te gebruiken en te richten naar God. Laten we, als gemeente, jong en oud, ons afstemmen op Gods stem en leren luisteren, zodat we kunnen antwoorden: “Spreek, Heer, Uw dienaar luistert.” Amen.

Waktu saya masih kecil, kami memiliki radio di rumah. Saya suka mendengarkan radio. Terkadang saya menelepon stasiun radio untuk meminta lagu tertentu. Sesekali juga ada kuis di radio yang hadiahnya menarik. Saya senang mendengarkan radio di kamar tidur, tetapi tidak mudah untuk mendapat sambungan yang baik. Saya harus menemukan gelombang radio yang pas dengan memutar kenop radio, menarik antena radio sepenuhnya, dan terkadang cara terbaik adalah dengan memegang antena dengan tangan saya.

Jemaat terkasih. Dengan cara yang sama kita harus belajar mendengarkan suara Tuhan. Ini membutuhkan fokus, koordinasi dan arah yang benar. Untuk mengenali suara Tuhan, khususnya di tengah gelapnya dunia, penting bagi kita untuk memfokuskan telinga, mata, dan pikiran kepadaNya. Kita memberi diri dipimpin Roh Kudus dan tetap dekat dengan Firman Tuhan. Bagaimana saya mengenali suara Allah dalam hidup saya? Dengan menggunakan antena iman dan mengarahkannya pada Tuhan. Mari kita sebagai jemaat Tuhan, tua maupun muda menyelaraskan diri dengan suara Tuhan, belajar mendengarkan, sehingga kita dapat menjawab: “Berbicaralah Tuhan, sebab hamba-Mu ini

	mendengar.” Amin.
--	-------------------